

mornas färg, äfven ofta till växtens öfriga delar. Hybridisering sker på följande sätt: Man tager t. ex. en *Calceolaria* med röda och en annan med gula blommor, som blomma samtidigt. Allt efter som de gula blommorna slå ut, borttagas försigtigt med en pennknif eller en fin sax deras hanar eller ståndare, utan att deras honor eller pistiller på något vis skadas. Sedan föres med en liten fin pensel frömjölet från den rödblommiga växtens hanar till den gulblommigas honor. De frön, som genom denna befruktning frambringas, lemna, om de sås, individer, som hvarken likna fader eller moder, icke heller hvarandra inbördes, och som kallas hybrider. Som förut nämnt är, är en mängd af de växter vi odla frambragta genom en dylik konstgjord befruktning.

Vid hybridiserings verkställande måste de växter, på hvilka den förrättas, stå för sig sjelfva och alldeles icke i närheten af andra blommande af samma slägte. Öfverflyttandet af frömjölet bör ske vid klart väder och vid middagstiden. Alltför många fröhus böra icke bibehållas på samma stånd, emedan fröna deraf blifva svaga och således frambringa svagare och sämre hybrider.

Alla växtsläkten låta icke lika lätt och med samma framgång hybridisera sig; de ega också icke alla samma förmåga att variera. Bäst lyckas hybridiseringen med de så kallade florblommige t. ex. *Pelargonier*, *Cinerarier*, *Calceolarier* m. fl.

11 §. I boningsrum äro växterna vanligtvis mycket besvärade af damm, som lägger sig på öfra sidan af bladen. Detta är mycket skadligt, ty det tilltäpper bladens porer och hindrar utdunstningen, som hufvudsakligen sker genom bladen. Damm